

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21C/201/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615214105
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6615214105.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v právnej veci žalobkyne Quantum Credit s.r.o. so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, v zastúpení PERSPECTA Legal, s.r.o. so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanému F. S., X.. XX.XX.XXXX, L. Z., K. F. X, S. R., Y. B.. S. J.. D. U., J. S. R.Ú. Z. v konaní o zaplatenie 365,31 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 71,77 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,19 Eur od 26.09.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 41,14 Eur od 26.10.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 23,44 Eur od 26.11.2012 do zaplatenia.

Súd žalobu čo do zvyšku uplatneného nároku 293,54 Eur s prísl. z a m i e t a .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa návrhom doručeným Okresnému súdu Lučenec dňa 25.09.2015 sa domáhala vydania platobného rozkazu, ktorým žiadala zaviazat' žalovaného zaplatiť sumu 365,31 Eur s príslušenstvom. Ako dôvod uviedla, že Spoločnosť Slovak Telekom a.s. so sídlom Bratislava, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469 so žalovaným uzatvorila dňa 31.08.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie služby pripojenia účastníka k verejnej mobilnej telefónnej sieti a aktivovať mu SIM kartu na dohodnutý mobilný mesačný program služieb HAPPY m. Spolu so zmluvu podpísal žalovaný dňa 31.08.2012 Dodatok k Zmluve o pripojení, na základe ktorého mu bola poskytnutá zľava na služby a na mobilný telefón. V súvislosti s vyššie uvedenými záväzkami vznikla podniku povinnosť predať žalovanému mobilný telefón značky HTC Desire C Black v akciovej cene. Nezľavnená hodnota tohto telefónu je uvedená v cenníku mobilných telefónov, ktorý je súčasťou dôkazov evidovaných v spravovacom denníku. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom a.s. účastníkovi plnenie riadne a včas, riadne účastníkovi službu aktivoval, umožnil mu ju v plnom rozsahu využívať, odovzdal mobilný telefón. Právny predchodca žalobkyne vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 7,19 Eur so splatnosťou 25.09.2012, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 46,13 Eur so splatnosťou 25.10.2012, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 63,04 Eur so splatnosťou 25.11.2012 a faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95 Eur so splatnosťou 25.08.2013. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobkyňa uzatvorili medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 09.06.2014, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobkyne. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanému. Žalobkyňa si svoju zmluvné povinnosti plnila riadne a včas a riadne služby fakturovala, preto jej vznikol nárok na úhradu nezaplatenej vyššie uvedených faktúr v celkovej výške 365,31 Eur. Keďže žalovaný zmluvu na program služieb porušil tým, že za

poskytnuté služby faktúry neuhradil, vznikol podniku na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. V dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného si žalobkyňa uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Súd na návrh žalobkyne vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21C/201/2015-22 zo dňa 14.01.2016, ktorý však z dôvodu, že nemohol byť doručený žalovanému do vlastných rúk, súd zrušil z dôvodu § 173 ods. 2 O.s.p.. Následne z dôvodu § 200ea O.s.p. súd vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania podľa § 156 ods. 3 O.s.p., keďže sa vo veci jedná o drobný spor.

Nakoľko žalovaný sa v súčasnej dobe zdržuje na neznámom mieste, súd mu ustanovil opatrovníka v osobe p. D. U. uznesením OS Lučenec č.k. 21C/201/2015-29 zo dňa 12.02.2016.

Súd vo veci rozhodol v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko sa jednalo o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, zmluvy o poskytovaní verejných služieb, dodatku k zmluve, oznámenia o postúpení pohľadávky a faktúrami.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa ustanovenia § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobkyne spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, právny predchodca žalobkyne poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o poskytovaní verejných služieb, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za služby. Za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavila žalobkyňa žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 7,19 Eur so splatnosťou 25.09.2012, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 46,13 Eur so splatnosťou 25.10.2012, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 63,04 Eur so splatnosťou 25.11.2012 a faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95 Eur so splatnosťou 25.08.2013. Žalovaný dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.06.2014 uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a spoločnosťou Quantum Credit, a.s. Bratislava ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr v celkovej výške dlžnej istiny 365,31 Eur s príslušenstvom (istina + zmluvná pokuta) postúpená spoločnosti Quantum Credit, a.s. Bratislava.

Súd preskúmal uplatnený nárok žalobkyne, pričom zistil, že žalobkyňa uplatnila faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 7,19 Eur so splatnosťou 25.09.2012 za služby, ktoré poskytla, pričom sa jednalo o program Happy M a hovory mobilným telefónom. Súd posúdil nárok žalobkyne za dôvodný a priznal žalovanú sumu 7,19 Eur.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 46,13 Eur so splatnosťou 25.10.2012 žalobkyňa vyúčtovala žalovanému sumu 34,28 Eur spolu s DPH 20 % za poskytnuté služby spočívajúce v programe Happy M, hovory mobilným telefónom a za SMS do zahraničia a dobitie kreditu. Súd uplatnený nárok v sume 41,14 Eur priznal, nakoľko ho považoval za dôvodný v súvislosti s poskytovanými službami.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 63,04 Eur so splatnosťou 25.11.2012 vyúčtovala žalobkyňa žalovanému 19,53 Eur za službu Happy M a za hovory mobilným telefónom, ktorá služba spoločne spolu s DPH 20 % činí 23,44 Eur. Preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 23,44 Eur.

Spolu teda súd priznal žalobkyni 7,19 Eur, 41,14 Eur a 23,44 Eur, spolu 71,77 Eur.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania

Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 71,77 Eur spolu s vyúčtovaným dlhovaným úrokom z omeškania podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektorého ustanovenia O.Z. v znení neskorších právnych predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7,19 Eur 26.09.2012 do zaplataenia, zo sumy 41,14 Eur od 26.10.2012 do zaplataenia a zo sumy 23,44 Eur od 26.11.2012 do zaplataenia.

Čo sa týka faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 46,13 Eur so splatnosťou 25.10.2012 súd nepriznal čiastku 4,99 Eur titulom upomienky oneskorenej platby (vyúčtovaná bez DPH). Taktiež súd z faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 63,04 Eur so splatnosťou 25.11.2012 neuznal a žalovaného nezaviazal na zaplataenie sumy 33,- Eur + 20 % DPH, spolu 39,60 Eur titulom prerušenia služby pre neplataenie a obmedzenie služby pre neplataenie. Súd taktiež nezaviazal žalovaného na zaplataenie zmluvnej pokuty 248,95 Eur vyúčtovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95 Eur so splatnosťou 25.08.2013. Všetky uvedené čiastky súd považoval za zmluvné pokuty.

Podľa § 53 ods. 1, 4 písm. k/, ods. 5 O.Z. účinný k 14.07.2008, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne čo do uplatnených zmluvných pokút je nedôvodná. Ide o zmluvné pokuty, ktoré neboli individuálne dojednané a súd ich považoval za neprijateľné, a preto neplatné v zmysle § 53 O.Z., nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu.

Pokiaľ by súd vyhovel žalobe na zaplataenie zmluvnej pokuty, nielenže by porušil zákon, princípy súkromného práva (princíp proporcionality), ale došlo by aj k porušeniu záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva v Európskej únii.

Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len "smernica").

Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj "neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa" a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka.

O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou, by nemali byť žiadne pochybnosti. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľa zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa.

Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne

spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán. Do pozornosti súd dáva Doplnujúce formálne oznámenie Európskej komisie z 27.11.2008 č. 2007/2495, v ktorom sa okrem iného uvádza:

"V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že čl. 4 ods. 1 Smernice sa nezameriava na vôľu účastníkov, ale skôr na všeobecný pojem nekalých okolností. To sa odchyľuje od tradičnej zásady zmluvného práva, ktorou je suverenita účastníkov pri prejave vôle. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora je ochrana zavedená Smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je vzhľadom na dodávateľa alebo predávajúceho v slabšej pozícii, pokiaľ ide o schopnosť vyjednávať a úroveň jeho znalosti."

Obligatórnosť zásahu je opodstatnená, ak spotrebiteľovi súd podľa procesného poriadku (§5 O.s.p.) nemôže poskytnúť poučenie o hmotnom práve. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh.

Súd v prejednávanej veci zistil, že uplatnené zmluvné pokuty sú uvedené v zmluve o pripojení, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom žalobkyne, žalovaný nemal možnosť tieto zmluvné pokuty ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Preto súd žalobu v časti uplatnenej pohľadávky vo výške 293,54 Eur s prísl. zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník úspech vo veci len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Účastníci konania mali vo veci úspech čiastočný, kedy žalobkyňin úspech v spore bol nižší ako 50% a tak súd vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,

ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu

(prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.